

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 32.

WE SRODĘ DNIA 21. KWIECZNIA 1802.

Z Wiednia d. 14. Kwietnia.

D. II t. m. w niedzielę kwietnią Cesarstwo JJ. wraz z Arcy Xzętami i całym dworem znajdowali się na święceniu palm i na pasji w kościele zamkowym.

Od trzech lat gubernium niższej Austrii zwróciło swoją uwagę na szczepienie krowicy ospy w Anglii wynalezioney, i po wielu doświadczeniach przez tutejszych medyków czynionych, uznało ją za użyteczną dla rodzaju ludzkiego. Gubernium niższej Austrii zaleca ją przeto wszystkim mieszkańcom tutejszego miasta i kraju, jako jedyny i łatwy sposób zapobieżenia złem skutkom naturalney ospy, i poczyniło potrzebne urządzenie, że każdy może do tego łatwo przyyść.

Z Brynu d. 12. Kwietnia.

Pod d. II Marca donoszą z Konstantynopola, że porozbiciu poczty przy Filippopolis obrocono ją do Konstantynopola na Bukareszt. Bafzowie wysłani przeciwko buntownikom, zbili ich zupełnie, do którego zwycięstwa najwięcej przyłożył się Haki Bafza z swoim wybornem wojskiem.

Dywan jest teraz niezmiernie zatrudniony, do czego nie tylko ciągłe rozruchy, i nieporozumienia z Anglią, ale nawet ważne depesze z Paryża i Petersburga odebrane, powód dały. Mówią, że przy pokoju między Francją i Anglią wiele się domniemywać wyiaśni.

Przybył z Londynu goniec przeznaczony do Egiptu, w nadziei, że tam załżanie lorda Elgin, ale że ón w Konstantynopolu chorobą złożony leży, oddał mu zatem depesze, które się mają tyczyć urzędzenia Boiow w Egipcie i zgodzeń nieporozumień pomiędzy komendantami tureckim i angielskim. P. Stratton już odprawił wiele naradzeń z W. Wezyrem, lecz skutek ich dotąd nie jest wiadomy. Anglicy mają jeszcze w Egipcie 5000 Indyanów, a okręty tureckie i greckie nie mogą jeszcze odpiąć. — Chociaż beiowie w utrzymaniu swej konstytucyi dotąd przez Anglików wspierani byli, z tem wszystkim nie chcieli dłużej spuszczać się na ich protekcją, i złączonemi siłami do wyższego Egiptu wyciągnęli. W. Wezyr chcąc ich nakłonić do poddania się porcie, przyrzekł im wynadgro-

dzenie za ich posiadłości w Egipcie i umieszczenie w nowym rządzie, ale beowie nie chcą słuchać tych pięknych obietnic.

Z Florencyi d. 19. Marca.

Ob. Tassoni sprawujący interessa Rzepltey Włoskiej doniósł wczoray nazemu monarsze na audyencyi nadzwyczajney o zaprowadzeniu nowego rządu w tey Rzpltey i oddał zaraz Królowi Jmć i exemplarz konstytucyi i listę pierwszych władz w Lionie wybranych; król przyjął go iak naygrzeczniej i podziękował mu za to przyjacielskie oznaymienie.

Dowiadujemy się z Rzymu, że ob. Lebrun, adiutant pierwszego konsula, przybył d. 12 do tego miasta z Palermo, gdzie miał przez godzinę audyencyą u Króla Jmć obu Sycylii, i kilka naradzeń z ministrem Akton odprawił. Przejeżdżając przez Neapol był prezentowany następcy tronu. W Rzymie oczekuje depefzow dla udania się do Paryża.

Z Genui d. 24. Marca.

Nasz arcybiskup kardynał Lercari umarł d. 18 t. m. w 80 roku wieku swego. Ciało iego pochowane zostało z należytymi uroczystościami w kościele katedralnym.

W tych dniach przyprowadzono tu 17 osób aresztowanych w Novi przez woyska tam posłane dla przywrocenia spokojności. Osoby te na kilka dni przed ich aresztowaniem, za dobraniem kluczy wyniosły zbrojowi Francuzkicy u S. Rocha 30 bomb, które miały na wszystkich częściach miasta w umowionym czasie pozapalać, i w czasie zrobionego strachu nayniegodziwszych dopiąć zamachów. Tu także wiele osób po aresztowaniu z rozkazu policyi, lecz nie wiadoma iezcze przyczyna.

Z Londynu d. 2. Kwietnia.

Wczoray powrócił tu lord Cornwallis z

Amiens, a pomowiwszy nieco ze swoim synem lordem Brome udał się do lorda Hawkesbury i Pana Adingtona. W Dover przyjęty go okrzyki mnogiego ludu. Lord Whithworth dopiero po wymianie ratyfikacyy wyiedzie do Paryża.

Gazeta ministeryalna *the Times* zawiera wiele uwag nad dniem w którym pokoy ostateczny podpisano. " Monitor mówi że pokoy d. 25 Marca podpisano, a inne wiadomości że d. 27 Tey różnicy iest następująca przyczyna: Od dawnego czasu ięzyk francuzki był ięzykiem dyplomatycznym, niniejszy traktat był iuż d. 25 w tym ięzyku podpisany, lecz lord Cornwallis żądał przyłączenia obok oryginału angielskiego przekładu, a tak traktat dopiero d. 27 Marca w obu ięzykach podpisany został. „ Ambaslada francuzka ma się na przyszłość tłumaczeniem angielskim dyplomatycznych aktów zatru-dniać.

Goniec stanu P. Hunter dnia wczorayzszego wieczorem wyiechał z depefzami do P. Jakson do Paryża; mówią że iuż powioził ratyfikacyą traktatu.

Dzienniki nasze mieszczą w sobie traktat ostateczny przełożony z Monitora i czynią wiele uwag w tey mierze. Dzienniki oppozycyjne dziwią się, że nie wspomniano o prezydencyi Bonapartego w Rzpltey włoskiej. Podług punktów przedugodnych, Malta zostawać miała pod opieką trzeciego mocarstwa. Dziś 6 mocarstw ią gwarantuje. Koszta utrzymywania iehców w obcych krajach mają być od każdego mocarstwa zapłacone. Gdy Anglia więcey ma iehców francuzkich, niż Francya naszych, zatem nam dopłaci, która summa podług obrachunku 2 mill. wynosi. Ale od tey summy iezcze część znaczna oedydzie, wiadomo iest bowiem, że traktat ostateczny stanowi, aby także utrzymywanie

Elbly Jag.

Wziętych woysk w rachunek weszło, które przed wzięciem w niewolę na żołdzie i pod rozrzędzeniem ston godzących się zostawały. Wiadomo, iak Francuzi dobrze obeszli się z iehcami Rossyjskiemi, i na nowo ich umundurowali. Zdaie się więc, że na mocy traktatu te kofzta Anglia zapłaci, ponieważ Rossyianie byli woyskiem posiłkowym Anglików. Długość negocyacyów przypisuje publiczność nasza wielu oddzielnym ugomom.

D. 31 p. m. bankierowie, którzy chcą nową pożyczkę złożyć, zgromadzili się u podskarbiego.

Depeze z Bombay lądem przysłane donoszą, że nasza szalupa Wiktor o 18 armatach zatopiła fregatę francuzką Strzała o 36 armatach.

Jenerał Hutchinson dla polepszenia zdrowia w wiechał na nieiaki czas z Małty do Sycylii.

Do Shernes posłano rozkaz rozbroienia 15 okrętów różney wielkości.

Dnia wczorayszego była nader świetna gala u Królowey, na której wszyscy ministrowie zagraniczni i lord Whithworth z swoią żoną, Xiężną Dorset, się znaydowali.

Negocyator francuzki Jozef Bonaparte, i tuteyszy ambassador ob. Otto mają dostać w upominku tabaktery suto dyamentami wysadzane.

W Marynarce naszey w nadgrode jey męztwa poczyniono wielkie promocyje. Dziś Xiężniczka Wallii dała ucztę dla wszystkich officyerow armii egipskiej.

W Birmingham i innych miastach lud sam ciągnął powóz iadący z wiadomością o pokoiu, który był wstęgami ozdobiony. Strzelano z armat, powiewały bandery i tyśiączne oznaki radości dawano.

Z Indyy wschodnich przybyły tu 3 okręty z ryżem. Półkownik Agnew pokonał zupełnie iednego z naczelnikow Poligarów.

Dzienniki nasze wzmiankuia, że lord Cornwallis, który miał 18 służących dawał najsławietniefze bale wieczorne, a ob. Schimmelpenninck naywymyślniefze obiady.

Ostatniego wtorku wieczorem wiele domow w Londynie było illuminowanych, a fzczejólniey dom ob. Otto gdzie w transparentach pokazały się cyfry: G. R. i R. F.

Hadfield człowiek pomięznanego rozumu, który do Króla na teatrze Drurylane strzelił, został w domu szalonych od współwieźnia za uderzeniem w ciemię zabity.

Kanclerz skarbowy oświadczył w izbie niższej, że przynieśie bill, w którym ma byđż bankowi do woli zostawiono wypłacać nalezytości w gotowych pieniądzech, lub w papierach.

D. 31 P. Satton jeneralny adwokat Xcia Wallii wniósł, ażeby przeyrzec, na iakim fundamencie dochody Xstwa Cornwallis aż do 21 roku życia Xcia trzymano, na co ie obrocono, iak wiele od czasu tego oddano Xięciu, i wiele iefzcze dopłacić należy. Z tey miary powitały żywe spory. P. Fox i inni mówili za Xciem: P. Addington za prawem korony do dochodów tego Xstwa, pomimo tego, że rząd gotów iest pomnożyć dochody Xięcia Wallii. Nakoniec wniosek P. Satton 160 głosami przeciw 103 odrzucono.

Z Paryża d. 31. Marca.

Pierwszey nocy po wydrukowaniu ośiatiecznego traktatu wysłano 14gońcow; minister Talleyrand w przód przez 3 godziny pracował z pierwszym konsulem. Posłowie zagraniczni dopiero we 24 godzin swych gońcow powysyłali.

Na audyencyi, którą pierwszy konsul dał senatowi, zapytał go urzędownie prezydent, czyli się znayduią tajne artykuły " Oświadczyć narodowi, którego senat iest opiekuńczym gieniułzem, że żadnych nie

masz tajnych artykułów; ręczę to honorem. „

Z Syberyi przybyło tu 2 znanych Francuzów, których tam Paweł I. z Krymu zawieść kazał przed 3 laty. Ci potwierdzają, co o tym kraju Kotzebue napisał.

Papiery hiszpańskie poszły w górę po pokoiu.

Gdy już powfzeczny pokoy nastąpił, oczekują tu z nierpliwością ogłoszenia koncordaty.

W różnych wydziałach Paryża zrobiono 20 ustanowień rumfordskiej zupy, w których 12,000 porcy codziennie rozdaia. Dla wielkiej drogocności chleba wiele familiow żywi się tą zupą. Spodziewamy się jednak, że po nastąpieniu pokoiu większy będzie przywóz zboża z zagranicy i cena chleba spadnie.

Na nadzwyczajnem posiedzeniu trybunatu Laubier wniósł: " Niech trybunat oświadczy swe życzenie, ażeby z okoliczności powfzecznego pokoiu ogłoszono przebaczenie dla wszystkich zbiegow, którzy do kraju powrócili „ lecz trybunat przystąpił do dziennego porządku. Na wczorajszem posiedzeniu Lucyan Bonaparte, Carnot &c. wykonali przysięgę konstytucyjną.

W tych dniach Pani Garnerin odprawiała podróż powietrzną.

Już ustał kongres w Amiens i pełnomocnicy wyiechali; lord Cornvallis do Anglii, a inni do Paryża. Odiąz pełnomocnika angielskiego nabawił żalem uboństwo, które jego dobroczynności doznawało. D. 27 Marca o godzinie 1 po południu pełnomocnicy zgromadzili się do sali pod honorowemi eskortami. Sala konferencyjna była ozdobioną malowidłami z muzeum wersalskiego. Liczne wojska stały pod bronią, a pełnomocnicy byli w sali przyięci odgłosem muzyki wojenney w pośród radosnych okrzyków zgromadzonego

ludu. Po półtrzeciogodzinney konferencyi nastąpiło podpisanie ostatecznego traktatu pokoiu w przytomności tylu widzow, ile ich obięć mogła sala. Pełnomocnicy uściskali się potem, widzowie wzruszeni byli do łez, a lud wołał. „ Niech żyje Bonaparte!

Jenerał Richepanse z 6000 wojska odpływa do Gwadelupy.

Dnia 2. Kwietnia.

Papiery rządowe znowu bardzo spadły. Że papiery nasze od podpisania pokoiu nie podniosły się, wielu to zadziwia, ale przyczyna tego bardzo naturalna, bo kapitały w czasie wojny do Paryża zwiezione dziś do portów wysyłaia. Już okręty do Antyllow wyszły, wkrótce inne do Indyow odpłyną. St. Malo i Grandville wysyłaia swych rybaków do ziemi nowej. Dunkierka 40 takich statków wystawia, z których 30 tego roku wybudowano.

Listy z Hiszpanii donoszą, że niedawno wywieziona z Kadyxu zamaskowana osoba, była bywizy minister Urquijo. Słychać, że go osadzą w jedney twierdzy na wyspach filipińskich.

Dienniki nasze mówią, że niniejszy pokoy jest naylepszą gwarancją dla kupujących dobra narodowe.

Na trzy miejsca członków zagranicznych w instytucie narodowym następujących podano kandydatów: do klasy fizycznej i matematycznej Pryffleia, Pallasa, i Herschela; do klasy nauk moralnych i politycznych Niebuhra, Millera, i Jeremiasza Bentham; do wydziału literatury i nauk wyzwolonych PP. Canova, Calderai, i Klopftoka.

Astronom Laland ofiarował instytucowi 10,000 franków na ustanowienie roczney nagrody za nayużyteczniejsze odkrycie, obserwacją lub naylepsze dzieło w Astronomii.

Predykanctwo wyznania genewskiego Mar-

ron czynił nadzwyczajne nabożeństwo na podziękowanie za szczęśliwy pokoy. To iednak w kaplicach duńskiej i szwedzkiej nie nastąpiło.

Dla ożywienia handlu naszego do Senegalu nakazali Konsulowie, ażeby od 5 Maia okręty francuzkie zawijające do Senegalu żadney opłaty nie dawały, tylko przy odchodzie mają płacić po 4 franki od centnara gumy, a w proporcji od innych towarów.

Regnault de St. Jean d'Angely wydaie teraz nowy dziennik pod tytułem *Bulletin de Paris*,

Znany Monnier ma zostać prefektem departamentu Mont blanc.

D. 24 p. m. jenerał Richepanse przybył do Brestu, nazajutrz odprawił z wojskiem popłynąć mającem ćwiczenie, a d. 26 odpłynął wraz z wojskiem. Jenerał Richepanse będzie jeneralnym rządzcą Gwadelupy na mieyscu wice admirała Lacrosse.

Z Petersburga d. 25. Marca.

Wyfzedł tu godny uwagi ukaz, w którym wszystkim sędziom i pisarzom, (którzy po sądach roślyjskich więcey niż kędy indziej do wyrokow wpływają i właściwie udają biegłych prawników) naysurowiey nakazano wydzielanie nayscisleyszey sprawiedliwosci, a razem tak na niesprawiedliwych sędziow, iako i na strony niestuszne sprawy wfszczynające, pieneżne kary nałożono. Sędziowie i pisarze muszą za każdy wyrok niestuszny od wyższego sądu znaleziouy, 5 procentu od całkowitey summy, o którą rzecz idzie, zapłacić. Jeżeli inne instaucye podobny wyrok napiszą, podobnie iak i pierwsza od całkowitey summy po 5 procentu zapłacą. Wfszczynający niesprawiedliwą żatobę zapłaci w pierwszey instancyi 5 procentow, w 2giey 10, a w 3ciey 20 od całkowitey summy, o którą się prawnie. Ukaz ten kończy się na-

stępującemi wyrazami: "Z resztą, jeżeli na przyszłość znajdą się tak niedbali sędziowie i pisarze, którzyby po kilkokrotnem ukaraniu za niesprawiedliwe wyroki poprawić się niechcieli, ale przeciwnie wracali się do dawnego przestępstwa, tedy takowi, iako hanbiący dostoyność, którą piastują, oprócz zapłacenia wymierzoney kary pieneżney ieszcze swoje urzędy utracą. Gdyby zaś kto o iawną niesprawiedliwosc i stronnicstwo przekonany został, tedy nie tylko swoy urząd traci, ale nadto dalższemu badaniu i karze stosownie do ustaw podpada. „

Senat ogłosił także pod d. 23 t. m. ukaz, imperatorski względem cenzury Xiąg w następującej treści. — 1) Przywraca się wolność wprowadzania Xiąg obcych podług taryfy 1782 roku; 2) względem drukarni i wydawania Xiąg w kraiu przywraca się ukaz 1783 roku to jest: "Drukarnie nie roznią się od innych rzemiosł i rękodziel, przeto każdemu pozwala się ich podług woli zakładac po wfszystkich miastach z wiedzą policyi miasta, i drukowac wfszystko w każdym ięzyku, byleby tylko to niebyło wprost przeciwne religii i ustawom cywilnym państwa. W tym celu każde pismo będzie od policyi podpisane. Gdyby zaś kto drukował pismo przeciwne ustawom cywilnym państwa lub religii po mimo zakazu, na ów czas nietylko takowa Xiążka będzie skonfikowana, ale nadto wydawca ukarany. „ Pozwala się więc drukowac pisma od dyrektorów szkół ludu podane dla tychże szkół użytku. Zresztą stosowac się należy do ukazu 1783 roku; 3) Xiągi kościelne i inne duchowne podciągają się pod ukaz 1787 roku, którym iedna tylko drukarnia Synodalna upowaznia się do wydawania Xiąg duchownych. Moga ie iednak wydawac kommissiye szkół ludu za pozwoleniem rządowem i pod Synodu okiem; 4)

Wszystkie cenzury po miastach i portach ustanowione znoszą się, urzędnicy ich na dawne urzędy odsyłać się: jeżeli tych zaś nie mieli Senat ich użycie podług każdego zdatości.

Ukazem pod d. 12 Marca nastąpiło urządzenie guberniiow białey i małej Rosyi; pierwsza dzieli się na gubernie witepską i mohilowską, druga na gubernie czernihowską i puławską, z których każda zawierać będzie 12 okręgów.

Z Sztokholmu d. 26. Marca.

Ostatnie urzędowe rapporta z morza śródziemnego pod d. 15 Lutego zapewniają, że admiralicyyny półkownik Tonquist wysłany do Maroku na fregacie Tetys dla wybadania zamysłów cesarza względem bandery szwedzkiej za przybyciem swoim, znalazł wszystko sprzyjające Szwecyi, dla czego okręt podarunkowy wypróżnić kazał i zaraz do Trypolu udał się, aby wspólnie z eskadrą admirała Cederström mógł działać. Przeznaczony dla Tunetu podarowniczy okręt, który kapitan Bockmann poprowadził, już przybył na miejsce swojego przeznaczenia.

Z Berna d. 28. Marca.

Z Sion donoszą, co następuje: — Dnia 25 zrana ogłoszono i poprzybiłano następujący wyrok, który daje powód do różnych domysłów:

Rzeplta Francuzka. — W głównej kwarterze Sion d. 30. Ventose (21 Marca) roku X. Rzepltey. — Jenerał Turreau kommandujący w Walezyi. " Zważywszy, iż w Walezyi znajdują się nieprzyjazne osoby spokojności publicznej, których postępek zmierza jawnie do zamieszania teyże spokojności i obłąkania zdania dobrych obywateli; iż wiele złych osób mieniąc się bydź deputowanemi Walezyi, poważyli się zanieść do rządu helweckiego własne swoje życzenia imieniem ich gromad, że pomiędzy temi oso-

bami znajdują się kilka, które należały do rewolucy w roku 1798 i 1799 i po dwa razy zyskały przebaczenie narodowe; iż te osoby śmieją się szczycić wsparciem rządu helweckiego dla odwiedzenia ludu od postuśżeństwa ustawom i urzędom, które są ich wykonawcami, gdy tym czasem rząd helwecki nie przestaje zachęcać do postuśżeństwa ustawom poważania urzędów. Zważywszy nakoniec, iż dalsze pobłażanie z strony jenerała mogłoby wystrawić spokojność publiczną na niebezpieczeństwo i przymusić do użycia krokow ostrzych na iey przywrócenie, stanowi zatem: 1) Obywatele (następują imiona 25 osób) mają rozkaz udać się do Sionu i tam zoltaną pod dozorem władz cywilnych i wojskowych aż do dalszego rozkazu; 2) Prefektowi ogólnemu zleca się wykonanie tego wyroku, który będzie wydrukowany, ogłoszony i poprzybiłany.

Podp. *Turreau.*

Jenerał Turreau, wraz z swoją żoną i głównym sztabem miał d. 26 udać się do St. Maurice i Monthey.

Dokończenie Konstytucyi Rzepltey helweckiej.

Art. 32. Senat wybiera z łona swego małą radę, której podobnież iak senatowi landmann przydować będzie. Art. 33. Rada ta składa się z członkow 7miu procz dwóch landmannow i 2 ich zastępcow. Pomiedzy członkami tey rady więccy nad dwie osob z iednegoż kantonu znajdować się nie może. Art. 34. Mała rada dostrzega wykonania ustaw. Art. 35. Podaje proiekta do wyrokow i urzędzeń administracyynych, które potem senat potwierdza, i czuwa nad ich wykonaniem. Art. 36. Mała rada może stosownie do przepisow organicznych zlecić członkom swoim wydziały następujące: wewnętrzny, sprawiedliwości, skarbu i woyny. Art. 37.

Landmannowie i dwaj ich zastępcy kierują interesami zagranicznymi. Używają do tego sekretarza stanu, którego senat nie złona swego mianuje. Senat mianuje także i z urzędu składa zwyczajnych agentów dyplomatycznych, z listy podwojnie podanej od dwóch landmannów i dwóch ich zastępców. Art. 38.

Wszyscy urzędnicy rządu środkowego są podległymi małej radzie, senat wybiera ich z potrójnych list od rady małej podanych, i może ich także złożyć. Art. 39. Landmann będący w urzędowaniu brać będzie płacy 15,000 franków, drugi landmann, dwaj ich zastępcy, i inne członki rady małej po 6000 franków. Inne członki senatu po 4000 fr. Art. 40. Senat poświęcenia swoje zawiesić może, zawieszenie jednakże przeciąga czasu 3-miesięcy, przechodząc nie w czasie przerzeczonego zawieszenia, rada mała jest składem władzy wykonawczej i sprawuje ją w całej rozciągłości, wyiawszy projekta do ustaw. W nadzwyczajnych przypadkach senat może być zwołany od rady małej przed upłynieniem czasu zawieszenia. Art. 41. Zawieszenie to nie może następować w czasie trzech tygodni poprzedzających i następujących zaraz po zgromadzeniu się seymu. Art. 42. Senat powinien żądać od małej rady zdania sprawy z czynności jej w czasie zawieszenia. Może jej dać swoje instrukcje.

Tytuł V. *Rząd kantonowy.* — Art. 43. Każdy kanton ma swój rząd prywatny z służącymi mu własnościami niżej oznaczonemi; rząd ten do miejscowego położenia stosowany będzie. Art. 44. Władze wyższe kantonowe roztrząsają projekta do ustaw przysłane sobie od senatu; przyjmują je lub odrzucają, i zdanie swoje senatowi przesyłają. Art. 45. Są obowiązane pod własną odpowiedzialnością wykonać ogólne ustawy Rzepltey; rząd środ-

kowy przesyła swoje szczególne rozkazy do urzędnika wybranego złona władzy kantonowej, a w przypadku zaniedbania wykonania, wykonać je prosto rozkaże. Dla wybrania takowego urzędnika władze najwyższe kantonowe podadzą rządowi środkowemu swego prezydenta i dwóch członków.

Tytuł VI. — *Urządzenie Sprawiedliwości.* — Art. 46. Urządzenie i sprawowanie sprawiedliwości cywilney i kryminalney jest oddane kantonom w oznaczeniu następującym. Art. 47. Władza sądownicza we wszystkich kantonach oddzielną będzie od władzy rządowej, członek jednak jednej władzy może być członkiem drugiej. W jednym kantonie więcej nad dwie sądownicze instancje być nie może. Art. 48. Rząd środkowy poda jak najprędzej będzie można do potwierdzenia konstytucyynego, księgę praw kryminalnych i projekt postępowania w sądach kryminalnych, dla całej Helwecyi. Art. 49. Poda także projekt do ustaw handlowych ogólnych do potwierdzenia kantonom, a jeżeli uzna to za rzecz potrzebną proponować będzie szczególne handlowe trybunały. Art. 50. Ustanowiony będzie najwyższy trybunał składający się z 11 członków. Do trybunału tego więcej nad jednego członka z kantonu wybierać nie można. Art. 51. Członki tego trybunału raz potwierdzone na swoich urzędach zatrzymają je na całe swoje życie. Art. 52. Do pierwszego wyboru na członki tego trybunału senat podaie seymowi helweckiemu listę 22 obywatelów, a każda władza najwyższa kantonowa jednego obywatela. Na miejsca zaś pozostałe wakujące senat podaie dwóch obywatelów, i trybunał najwyższy także dwóch. Art. 53. Z jedynastu członków najpierwszy raz mianowanych, każdego roku po dwóch losem wychodzi, a roku 6 pozostały jeden,

w tym jednak sposobie: że każdy wychodzący członek będzie umieszczony na liście podwojney mającey się podać seymowi. Stosownie do poprzedzającego artykułu w przypadku wakowania w trybunale mieysca. Każdy członek nowo obrany w przeciągu przereczonych lat sześciu albo po tem czasie, będzie po upłynieniu lat 2 po swoim wybraniu w tymże samym sposobie seymowi do potwierdzenia podany. Art. 54. Członki najwyższego trybunału też same płacę mieć będą, co członki senatu. Art. 55. Do najwyższego trybunału odwołać się można w sprawach cywilnych przechodzących wartość 3000 fr., w których przytym, albo sama Rzeplta-helwecka, albo jakowy kanton, albo osoba zagraniczna, albo obywatel innego kantonu będzie stroną. Art. 56. Jeżeli najwyższa władza kantonowa znajdzie to dogodnym interesom swego kantonu, aby odwołanie się do najwyższego trybunału mieysce miało w innych sprawach sądowych ważnych pomiędzy obywatelami tego kantonu, będzie mogła oznaczyć przypadki, w których odwołać się będzie można. Art. 57. Można odwołać się do najwyższego trybunału od każdego wyroku kryminalnego karzącego na śmierć albo więzienie najmniej 10 letnie. Toż odwołanie się ma mieć mieysce, w przypadku gdyby obywatel helwecki był wygnany na lat 10 z kraju Rzepltey Helweckiey. Art. 58. Prawo Aggracyacyi we wszystkich podobnych przypadkach należy do senatu. Art. 59. Ktokolwiek ukarany będzie od sądu kantonowego karą niestawy, albo zapłaceniem najmniej 500 franków, będzie mógł do trybunału najwyższego jako ostatniey instancyi odwołać się. Art. 60. Osobna ustawa przepisze władze kantonów względem konfiskacyi i kar zniemi mających związek. Art. 61. Wszystkie

skargi przeciw urzędnikom mianowanym od rządu środkowego, bądź to dotyczące się nadużycia władzy, bądź popełnionej niesprawiedliwości mogą podobnież przez odwołanie się przyyść do trybunału najwyższego. Art. 62. Podobnież wszelka skarga o występek wśafowaniu sprawiedliwości, oużywanie sposobów przekupstwa albo nadużycie władzy w urzędzie sędziego będzie mogła przez odwołanie się przyyść do trybunału najwyższego. Art. 63. Trybunał najwyższy ma polecony dozór nad wszystkimi niższymi i wyższymi sądami, i donoszenie o wszystkich nadużyciach i zdrożnościach zdarzyć się mogących rządowi środkowemu aby ten zapobiegł in konfitycynie. Art. 64. Stosownie do przepisu ustawy szczególny porządkowey, członki senatu Helweckiego, trybunału najwyższego, któreby były oskarżone o występek stanu będą, sądzone od trybunału złożonego z prezydentów wyższych sądów wszystkich kantonów.

Tytuł VII. — *Warunki wyboru.* Art. 65. Nikt nie może być mianowany na urząd narodowy lub kantonowy: 1) jeżeli nie jest obywatelem Helweckim; 2) jeżeli nie ma lat 20 skonczonych; 3) jeżeli nie ma własności w Helweccyi, albo nietrudni się profesyą niepodległą. Kanton każdy przepisze ilość tej własności. Powinna ona bydź dwarazy tyła do urzędu kantonowego, ile wyciąga iey urząd dystryktowy, a 3 razy do urzędu narodowego. Poźniejszy ustawa urządzi to wszystko, co się ściąga do nabycia, używania, zawieszania i utraty praw obywatelstwa Helweckiego. Podpisano. Prezydent senatu *Aloizy Reding, Pellis, Anderwert, sekretarze.*

GAZETY KRAKOWSKIEJ.

W E S R O D Ę D N I A 21 K W I E T N I A 1802.

O Moście Passauskim.
(Z *Newwiedzkiej Gazety*.)

*Wszystko jest tylko przeysciem!
Napisa na moście w Passau.*

Każdemu wiadomo jakie wrażenie nie spodziewany napis w duszy czyni. Duch narodu podnosi się, wzbudza w nim myśl ślachezną.

Passau leży nad Dunajem w niższej Bawaryi, w przylimnem bardzo położeniu. Ma powietrze zdrowe, wina węgierskie lub austryackie, piwo bawarskie, miasto jest ochędźne, mieszkańcy dobrzy, a rząd — ieszcze elektorski. Rzeki Inna i Jlla schodzą się tam, i zdają się iak dwoy bracia ściskać, aby od matki Dunaju do Wiednia zaprowadzeni zostali, gdzie znajdują grzeczne źródło Wiedeńskie, które za brata swego przyrodniego uznają, albo raczej ón ich za pozwoleniem propagandy wynadgrożeń za braci przyymie. — Tak to teraz nie jedna siostra znajdzie braci, nie mogąc nawet doysć stopnia pokrewieństwa! Gdyby pierwszy biskup passauski, Erchenfried, zmarłych wstał, mocnoby się cieszył, że się tak dzieci Kochają!

W Passau więc jest most, na którym znajduie się napis, że nawet sam Salamon nie mógłby piękniejszego, stosowniejszego do okoliczności i moralniejszego zrobić. Napis ten wyraża:

Wszystko jest tylko — Przeysciem.

Ta wysoka prawda przypomina wszystkim ludziom zacząwszy od chwały Bonapartego aż do Alexandra, od Kromwela aż do poniżenia Barrasa, o próżności świata. Wszyscy przechodzimy przez takowy most, iakoż wszystko jest tylko przeysciem!

Ostatnie 10 lat naszego życia były mostem; zśliśmy po niem iak raki raz naprzód, drugi raz wstecz. Wielu zniego spadło wielkich i małych. Słyżec się daty narzekania, oczekiwania, nadzieie, potem rozpacz. Nakoniec pobiegliśmy wstecz iak zestrązone sarny do Passau; tam dopiero pocieszył nas napis na moście: **Wszystko jest tylko przeysciem!**

Nie ieden potężny woioownik, który świat zadziwia; nie ieden magnat, który się z swey wielkości nadyma; nie ieden bogacz, który chciwą ręką zbiera skarby; nie ieden rospuśtnik, ubiegający się za Epikura rozkoszają; nie ieden mędrzec, który zwyniosłością rzuca iskierki światła pomiędzy nas nieuków; nie ieden filozof, który narząsa się z przyiętych zasad; nie ieden Lukul, który z brzucha swego czyni bożka; nie jedna piękna kobieta, która gładkość swey twarzy wysoko ceni; nie jedna dama, która modną suknią nie iednemu oczy zakurzy; nie ieden proiektant, który wszystko przewraca, co nie jest podług iego myśli. — Ah wszyscy ci panowie i damy mechay idą na most passauski, przeczytają i dobrze rozważą iego napis!

Gdzież Fryderyk Wielki, który całą Europę chwiałą swoią napętnił; gdzież Jozef II., który piął się, po skale wielkości do Bogini, niesmiertelności; gdzież Katarzyna II.

która lewą ręką zawsze siałą na wschód, a palcem prawej ręki groziła zachodowi; gdzież Pius VI., który w utrapieniu i boleściach chrześcijańskich cnót, wystawił sobie ołtarz niebieski na tym mikczennym świecie; gdzież liczne ofiary łzałenstwa i woyny, które z mostu ludzkiego życia guilotyńą i o-rężem strącone zostały; gdzież nasi przyjaciele i nieprzyjaciele; gdzież nasi dawni bracia, którzy się całością oyczyzny cieszyli. Ah! gdzież oni są wszyscy? Zobacz napis na moście paflauskiem!

Jednak niespodziewane przejšcie z woyny do pokoju całą Europę zadziwiło: Anglia wszystkie oddaie zdobycze, dwie tylko zatrzymując wyspy, gdy tym czasem Francya przy swoim powiększeniu na lądzie zostaje! Ocalenie Turcyi naywięcey rząd angielski skłoniło do pokoju, widział bowiem iasno, iż Bonaparte nie przestanie na wydarciu sobie Egiptu; znajdzie zawsze sposobność wtargnienia do Turczeh, oderwania iey naypięknieyszzych prowincyy, zrepublikanizowania Grekow, którzy zawsze wdychają do wybicia się z pod władzy tureckiey, i skończy na odzyskaniu znou Egiptu. Gdyby Paweł I. nie był umarł, iużbysmy to wszystko widzieli uskutecznione; lecz śmierć iego uratowała Turcyą i pozwoliła nam cieszyć się powszechnym pokojem. Zniknęło niebezpie-

czeństwo, zaczem wszystko jest tylko przejšciem!

C E N A Z B O Z

Na targu w Krakowie d. 20. Kwietnia 1802.

Korzec Pszenicy	- - -	zł. pol.	26½	do	29.
— Żyta	- - -	- - -	21	—	22.
— Jęczmienia	- - -	- - -	18	—	20.
— Owsa	- - -	- - -	15	—	15½.
— Groch	- - -	- - -	20	—	23.
— Kalczyagiłaney	- - -	- - -	30	—	36.

W Wiedniu d. 10. Kwietnia.

Meca wynożąca 15 nalznych garcy:

— Pszenicy	- - -	zł. pol.	14	do	23.
— Żyta	- - -	- - -	10	—	15.
— Jęczmienia	- - -	- - -	9	—	13.
— Owsa	- - -	- - -	7	—	10.

W Ołumuncu d. 10. Kwietnia.

Meca Pszenicy	- - -	zł. pol.	20	do	21.
— Żyta	- - -	- - -	16	—	17.
— Jęczmienia	- - -	- - -	12	—	13.
— Owsa	- - -	- - -	6	—	8.
— Prosa	- - -	- - -	15½	—	16½.

W Gdąnsku d. 3. Kwietnia.

Szefel czyli pół korca nalzega w monecie pruskiey:

— Pszenica	- - -	zł. pol.	14	do	18.
— Żyto	- - -	- - -	9	—	10.
— Jęczmień	- - -	- - -	7	—	7½.
— Owies	- - -	- - -	4½	—	5.

D O N I E S I E N I A.

Z Strony C. K. Gubernium Galicyi Zachodniey. — Przez śmierć Elżbiety Kinclowey zawakowało miejsce jozefowskiey baby cyrkularney.

A zatym baby examinowane w Akademiach krajowodziędzicznych chcąc dostąpić tego miejsca, próżby neležytymi zaświadczeniami opatrzone naydaley do czterech tygodni do tuteyszycy rządow krajowycy podawać mają. W Krakowie d. 5. Marca 1802.

Zink.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Gallicy i Zachodniey oznaymują tem Edyktem 700. Macieiwowi, Stanisławowi, Januszowi, Karolowi i Jozefowi Xiążętom Jabłonowskiem, że 70. Franciszek Xię Sapiecha, Karolina Sołtykowa, Anna Potocka, Maryanna Puzynina i Emilia Jęlska niemniey Stanisław Sołtyk nabywca prawa od Xięcia Alexandra Sapiechy u Sądow tych w sprawie o sekwestracyy prowentow dobr Wysokie i Zakrzew w summie 860 zł. pol. żalobę na nich podali i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości, gdzie oni zostaną, lub czy w cale w Ces. Kr. krajach dziedzicznych znajduią się, im patrona tuteyszego Ur. Hakenschmida, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby wczasie przyzwoitym to jest: dnia 17. Maia roku bieżącego sami się stawili, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądam tym wymienili, i po-

dlug przepisu tych srodzkow prawa uzywali, ktore do obrony swej sprawy za najszkodniejszy osadzaj, gdwz maczey wszelka niedogodnosc z zanieubania wynikajaca podlug opiewu C. K. praw samiby sobie przypisac byli winni.

Dan w Lublinie d. 4 Lutego 1802.

Gołaszewski.
Brzozowski.
Purtscher.

Z Rady C. K. sadow szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej.

Sahameck.

Fryderyk Wilhelm z Bozey Łaski Król Pruski, niniejszym pismem czyniemy wiadomo, iż w Xiędze hipoteczney państwa Lutumierska na dobrach do tegoz należących Gorney Woli Tarnowki części B. Dobruchowa dystryktu Szadkowskiego rubr. III. Nr. 1 dla zamężnicy Anny Xiężney Jabłonowskiej i Chrystyny zamężnicy Bielińskiej Xiężny z Sanguszków teraz iey sukcesorow protestacya względem dla nich z tych dobr należącego się załatwienia zaniesiona iest.

Gdy więc na fundamencie pomiędzy Xięciem Sanguszkim i sukcesorami Ur. Jabłonowskiej i Bielińskiej zawartych działów, iakoteż i na fundamencie przez też uczynionych kwitów, sukcesorowie Ur. Jabłonowskiej i Bielińskiej już zaspokoieni sa, za czym dokumenta de datt. Warszawa d. 23 Julii 1796 niedostateczne są, aby na fundamencie iah protestacya wymazaną być mogła. Ponieważ z nich ani zupełna legitymacya prowokantkow ani też konsens do wymazania protestacyi niewyrnika, domagał sie więc terazniejszy dzieżcio maitności Lutumierski Ur. Franciszek Maczyński, story iakową od Xięża Sanguszka okupił, aby wiadomi sukcesorowie Xiężney Anny Ur. Jabłonowskiej iako to:

1) Xięż Stanisław Jabłonowski, 2) Tekla zamężnia Potocka, także żmartej Ur. Bielińskiej iako to:

1) Paweł Bieliński, 2) Józef Bieliński, 3) Barbara Kofsowska, 4) Joanna Markisa Wielopolska których pomieszkanie nie wiadome, Edictaliter cytowani byli.

Zapraszamy was więc w spomnionych sukcesorow Xiężney Jabłonowskiej i Bielińskiej z Sanguszków iako też i ieszcze czystujących niewiadomych sukcesorow lub cesyonaryuszow aby w przeciagu 3ch miesięcy naydłużey na terminie dnia 12 Julii o godzinie 10 zrana sub praedicio wtutejszey regencyi przed Regencyi konsyliarzem v. Colomb, osobiscie lub gdyby to być nie mogło przez informacya i plenipotencya opatrzonogo tuteyszego Justitz kommissarza na co asistenstrata Łukasza, Justitz kommissarza Szmekla, Mytskę, Janiszka, Zeligiera, Rozdaytzera, i kryminalnego sędziiego Skrzetwę proponujemy, staneli, i iezeli do dobr Lutumierska, Gorney Woli, Tarnowki części B. Dobruchowa z protestacyi w Xiędze hipoteczney tych dobr Rubrica III. Nr. 1, ad instantiam Xiężny Ur. Bielińskiej i Jabłonowskiej zapisaney, iakie pretensye macie, to zameldowali, i przyzwolity kwit gdy już stosownie do sadowgo kwitu de datto. w zamku w Warszawie dnia 15 7bris 1796, względem tychże dobr zaspokoieni zostaliście uczynili, w przypadku niestawienia się teay oczekiwac możecie, iż z pretensjami waszemi do wspomnioney protestacyi preklutowani zostaniecie. Taka w tym wola nasza. Przy wycisnieniu naszej większey pieczęci i zwyczajnych podpisach. W Kaliszu dnia 19 Februarii 1802.

Oemvilen.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznajmiają tym Edyktem Urozdzonemu Franciszkowi Bielińskiemu, że starozakonny Józef Lewkowicz, usadow tych w sprawie względem pretensyi z arendy propinacyi wsi Dys wynikajey, żatobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwosc wymaga dopraszał sie.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości, czy wcale w C. K. krajach znajduje się,

iemu patrona tutejszego Urodzonego Moraczewskiego, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpoczenie się, i ukończony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest w 90 dniach sam się stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestął, albo nakoniec innego Patrona sobie obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu, tych środków prawa używał, które do obrony swej sprawy za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. praw samby sobie przypisać był winien. Dan w Lublinie dnia 27 Stycznia 1802.

Gołaszewski.
Purtscher.
Gruszecki.

Z Rady Ces: Król. sądów szlacheckich Lubelskich
Gallicyi zachodniej.

Dostenberg.

Dnia 26 Maia r. b. w kancellaryi C. K. Radłowskiej kameralney prefektury o godzinie 9 z rana przez publiczną licytacyą 45 sztuk spaśnych wołów podolskich, i 5 sztuk tutejszo-kraiowego bydła naywięcej ofiarującemu za gotową zapłatę sprzedane zostaną. Ochotę kupna mający, zechcą się zwyż wspomnionego dnia i godziny w Radłowskiej prefekturalney kancellaryi znajdować, i 10 procentowym zastawem (vadium) zaopatrzyć się.

Punkta sprzedarzy przed zaczęciem licytacyi w kraiowym języku konkurrentom przeczytane zostaną.

Z Urzędu C. K. Dyrekcji Kameralney. W Niepolonicach
d. 30 Marca 1802.

Kromer.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem 7.00. Maciejowi, Stanisławowi, Januszowi, Karolowi i Józefowi Xiążętom Jabłonwskim: że J. O. Franciszek Krystof Sapięha, Karolina Saltukowa, Anna Potocka, Maryanna Puzyńska, i Emilia Jęlska, niemniej Stanisław Soltyk prawa nabwca od Aleksandra Xięcia Sapięhy, u sądu w tych w sprawie o sekwestrację procentów nadbr. Wysokie i Zakrzew w summie 1530 zł. pol. 26 gr. c. s. c. żalobę na nich podali, i o pomocę sądu nie sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, im patrona tutejszego Hakensemida, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpoczenie się i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest na dzień 27 Kwietnia r. b. godzinie 9 z rana sami się stawili, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymieniłi, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za nayskuteczniejsze osądzą; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. praw samiby sobie przypisać byli winni.

Dan w Lublinie dnia 17. Lutego 1802.

Gołaszewski.
Purtscher.
Munich.

Z Rady C. K. Sąd: Szlach: Lubel: Galicji Zachodniej.
Sahanek.